

Siyasette Türkçülük

Siyasette Türkçülük
(Ziya Gökalp - Türkçülüğün Esasları)

Türkçülük, siyasi bir fırka değildir; bilimsel felsefi, estetik bir ekoldür. Başka bir deyimle, kültürel bir çalışmada ve yenileme yoludur. Nedenledir ki Türkçülük, pimdye kadar, bir parti beklinde politik mücadele hayatına atılmadı. Bundan sonra da, püphemiz atılmadı.

Bununla beraber, Türkçülük büsbütün siyasi ölkülere kayıtsız da kalmaz. Çünkü, Türk kültürü, başka ölkülerle beraber, siyasi ölkülerle beraber, Mesela, Türkçülük hiçbir zaman klerikalizmle, teokrazi ile, baskı rejimi ile bağdaşmaz. Türkçülük, çağdaş bir akımdır ve ancak çağdaş olan akımlarla ve ölkülerle bağdaşabilir.

Yıpte bu nedenledir ki, bugün, Türkçülük Halk partisine yardımcıdır. Halk Partisi egemenliği millete yani Türk halkına verdi. Devletin Türkiye ve halkımıza Türk milleti adlarını bağıpladı. Halbuki Anadolu inkılabına kadar devletimizin, milletimizin, hatta dilimizin Osmanlı kelimesi idi. Türk kelimesi ağzına alınmazdı. Hiç kimse, “Ben Türküm” demeğe cesaret edemezdi. Son zamanlarda Türkçüler böyle bir iddiaya kalkıştıkları için, sarayın ve eski kafalıların nefretini üzerlerine çektiler. Yıpte, Halk Partisi olan Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti, büyük kurtarıcımız olan Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretlerinin doğru yolu göstermesi ve öncülüğünde olmasıyla bir yandan Türkiye’yi düpman saldırılarından kurtarıırken, öte yandan da devletimize, milletimize, dilimize gerçeği adlarını verdi ve politikamızın baskıcı rejimlerin ve yabancı unsurlar politikasının son izlerinden bile kurtardı. Hatta diyebiliriz ki Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti, hiç haberi olmadan, Türkçülüğün politik programını uyguladı. Çünkü, gerçek birdir, iki olamaz. Gerçek başka başka yollardan hareket etseler bile, sonuçta aynı hedefe ulaşırlar.

Türkçülükle halkçılığın sonunda aynı programda birleşmeleri, ikisinin de amaca ve gerçeğe uygun olmasının bir sonucudur. Yıki gerçeği buldukları içindir ki, tümüyle birbirleriyle uyduptular. Bu aynılığın bir yansıması da budur ki, bütün Türkçülerin - hiç biri olmasın üzere Anadolu Savası’nda katılmaları ve onun en ateşli savunucuları olmalarıdır. Türkiye’de Allah’ın kılıcı halkçıların pençesinde ve Allah’ın kalemi Türkçülerin elinde idi. Türk vatanı, tehlikeye düpünce, bu kılıçla bu kalem birleşmeden bir toplum doğdu ki, adı Türk Milleti’dir.

Gelecekte de, daima halkçılıkla Türkçülük el ele vererek, idealler dünyasına doğru beraber yürüyeceklerdir. Her Türkçü politika halkçı kalacaktır, her halkçı da kültür sahasında Türkçü olacaktır. Dini ilmihalimiz, bize inançta mezhebimiz maturidilik ve hukuk mezhebimiz hanefilik olduğunu öğretiyor. Bizde, buna benzeterek, bu ilkeyi ortaya atabiliriz: “Politikada mesleğimiz halkçılık, ve kültürde mesleğimiz Türkçülüktür.”